

Iz svetovne vojne je znan zlasti general Vrangel, ki se je po razsulu mudil dalje časa v Beogradu. Mož je bil tudi hudomušen. Rekli so mu »ata Vrangel«. Nekoč je povabil na obed več najodličnejših »novopečenih« kadetov (častniških namestnikov). Mladi junaki so prišli v najlepši opremi in dobro razpoloženi. Nemalo so se pa začudili, ko so videli, da bo obed »suh«. Še kupice niso imeli pred seboj. Pri obedu je imel »ata« nagovor, ali kakor pravijo napitnico. Med govorom namigne služabnikom, naj prinesejo kupice. Mladim častnikom je šlo na smeh, ker so pač mislili: »Zdaj ga pa bomo!« Strežniki so pač postavili pred vsakega gosta srebrno, znotraj pozlačeno kupo z monogramom (začetnimi črkami) vsakega posameznika, ki je prejel čašo v dar. Ko so bili vsi obdarovani, pravi Vrangel: »Zdaj pa na zdravje, mladi junaki! Naj vam tekne dobra kapljica« — zraven se je pa namuznil. — Pa so bili vsi tudi pri »suhem« obedu dobre volje.

Po pusti ziblje se vsekdar veliki črni dromedar. Zapazi kaktus v puščavi, ga brez usmiljenja zadavi...

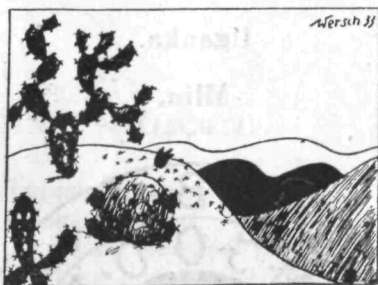
Včasih zdrave so — bodice ...

Kaktus sam stoji v puščavi, pa tako sam sebi pravi: »Brez bodic bilo bi bolje, pusta bi postala polje.«

Bodice ostre kar na mah popadejo v puščavski prah. Zdaj lepši kaktus je, pogledaj, in pa ponosen prek vseh mej!

Le majhen repek tam ostane, vse drugo dromedar pomane. In zopet vidiš del resnice: da včasih zdrave so — bodice.

»Noter hočem!« Gospodična učiteljica neke osnovne šole je dobila proti večeru nenaden obisk. Pred šolsko sobo se pojavila mati malega učenca s kladivom v roki. Učiteljica se prestraši. Ko mater vpraša, kaj bi rada, odgovori: »Noter hočem!« Kaj storiti? Ali naj kliče na pomoč? Že se ni marala nič razgovarjati, ampak je venomer ponavljala svojo zahtevo. Ni se zmenila niti za pojasnjevanje gospodične, ki je zagotavljala, da njenemu sinkotu ni nikoli nič žalega ne rekla ne prizadejala. Ko je gospodična še vedno stala pri vhodu, se v naglici prerine v učilnico in skoči h klopi, kjer je navadno sedel njen sinko. S kladivom začne biti in tolči po sedežu. Gospodična misli, da ima noro žensko pred seboj, in hiti, da bi poklicala pomoč. Toda v tem je žena že opravila. Polna zadovoljstva se smehljaje prikaže zopet na vratih in zakliče: »Tako! Zdaj sem pa zabila oni salamenski žebelj, ki je na njem moj sinko vsak dan hlače raztrgal.«

Čarovniki. Igrico »Čarovniki« se igra lehkó ves razred. Približno tretjina razreda naj so čarovniki, ki morajo biti na kakršenkoli način zaznamovani (n. pr. s trakovi, črnimi kapami). Čarovniki začno druge dečke loviti. Kogar zadanejo z roko, ta je ujet. Zato mora takoj na mestu obstati in dvigniti roke vodoravno préd-se v znak, da se predá. Še svobodni igralci naj skušajo rešiti »začarani« in to tako, da jih v begu pred čarovniki ujamejo za róko in zakličejo: svoboden. Tako pridejo »začarani« zopet v igro, zlasti če so čarovniki počasni in nerodni.

Kar je iskal... V nekem samostanu so imeli skromnega redovnega brata, ki je bil daleč naokrog znan po svojih modrih

nasvetih in pametnih odgovorih. Nekoč je pripeljal znan nagajivec in prevzetež večjo družbo, ki bi se bila rada prepričala o modrosti pobožnega redovnika. »Čakajte, jaz mu bom dal tako vprašanje, da bo gotovo v zadregi za odgovor.« Po kratkem pozdravu in razgovoru vpraša redovnega brata: »Kaj pravite vi: Kaj pa Bog sedajle dela?« — Točno ga zavrne redovnik: »To, kar pove Sveto pismo: Prevzetežne ponižuje, ponižnim pa daje svojo milost.«

Spretno dopolnilo. A.: »Zakaj imaš pa ti tako velika ušesa? To ni nič lepo!« — B.: »Veš, kaj? Moja ušesa pa tvoj razum skupaj — to bi bil ,kapital'-osel.«

Uganke, rešitve in drugo

Uganika.

Mlin.
(V. B., Lj.)

Izločilnica.

Castor & Polux.

Oblast, poljub, padec, kladivo, dolgost. Izloči iz vsake besede po tri črke, pa dobiš znan izrek!

Rešitev uganik.

1	v	i	d	r	a	1	č	e	d	r	a	1
2	s	r	e	d	a	2	p	i	c	e	k	2
3	p	o	t	o	k	3	o	s	t	v	a	3
4	m	a	č	e	k	4	m	e	d	a	r	4
5	m	e	s	e	c	5	k	o	s	e	m	5

Rešili so: Jug Zlatica, Studenci pri Mariboru.

Rešitev »Ugibaj!«: Sprevodnik, kmetovalec, gostilničar, pleskar, premogar, trgovec.

Rešili so: Nihčè.

Opozorilo! Vse naročnike »Vrtca« prosimo, da ohranijo platnice prve številke, da bodo mogli vanje vstavljati vse nadaljnje številke, ki ne bodo imele ovitka. Prijatelji, oglašajte se marljiveje z rešitvami uganik in rebusov! Javite nam morebitne želje glede »Vrtčeve« vsebine!

»Vrtec« izhaja 15. dan v mesecu in stane za vse leto Din 15.—. Izdaja ga Konzorcij »Vrtca«. Urejuje ga in oblastem odgovarja Jesenovec France, profesor v Ljubljani, Cesta 29. oktobra št. 18. — Uprava »Vrtca« v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 2 (H. Ničman). Tiska ga Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (K. Čeč).